

110

Forslag til lov

om

midlertidige ændringer af de i lov nr. 109 af 7. april 1936 fastsatte vurderings- og udlånsgrænser for visse kreditforeninger.

(Fremsat i landstinget den 15. februar 1950 af arbejds- og boligminister *Kjærboel*).

§ 1.

I lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger foretages følgende ændringer:

I § 1, stk. 1, nr. 9, ændres „8 000 kr.“ til: „10 000 kr.“

I § 1, stk. 1, nr. 11, ændres „20 000 kr.“ til: „30 000 kr.“, „12 000 kr.“ til: „14 000 kr.“, og ordene „mindre end“ ændres til: „højst“.

I § 1, stk. 1, nr. 12, ændres „16 000 kr.“ til: „25 000 kr.“

§ 1, stk. 3, affattes således:

„Forsåvidt en ejendoms vurdering til ejendomsskyld er afgørende for, om ejendommen kan belånes af en af de i stk. 1, nr. 9 og 11, omhandlede foreninger, er det ejendomsskyldværdien ved ejendommens sidste vurdering før 10. almindelige vurdering, der lægges til grund, medmindre der efter denne vurdering er sket areal- eller bygningsforandringer. Dersom ejendommen herefter ikke i dens nuværende skikkelse er vurderet til ejendomsskyld forud for 10. almindelige vurdering, lægges en vurdering foretaget på låntagerens bekostning efter reglerne for vurdering til stempelefterretning, jfr. lov nr. 352 af 7. august 1922 § 2, næstsidste stk., til grund for afgørelsen af, om låntageren kan optages i nævnte foreninger, dog at ejendommen ved denne vurdering ansættes efter prisforholdene ved 9. almindelige vurdering.

I § 2, stk. 2, ændres „12 000 kr.“ til: „18 000 kr.“ og „9 600 kr.“ til: „15 000 kr.“

§ 2.

De i § 1 omhandlede ændringer finder kun anvendelse på lån, der stiftes inden udgangen af december termin 1951.